

Wijkonderneming

‘Een buurthuis is juist van deze tijd’

‘De hele dag en avond hebben we hier mensen over de vloer,’ zegt Nora Swagerman, wijkbewoner en bestuurslid van buurtcentrum De Pelikaan in Krommenie. Sinds de doorstart van het buurtcentrum in 2007 onder het beheer van bewoners, is het bezoekersaantal bijna verdubbeld.

Is een buurthuis nog wel van deze tijd? Nee, vond de gemeenteraad. En zo werd vanaf 2007 de subsidie aan enkele buurthuizen in de Zaanstreek stopgezet. De buurthuizen sloten noodgedwongen de deuren, met uitzondering van De Pelikaan. Nora: ‘De bewoners waren het helemaal niet eens met de sluiting en hebben Actiegroep De Boze Pelikaan opgericht. De actiegroep heeft zesduizend handtekeningen opgehaald om de gemeente van sluiting te

weerhouden. Woningcorporatie Parteon hebben we bereid gevonden eigenaar te worden van het gebouw. En zo verkocht de gemeente het gebouw aan de corporatie. Vijf jaar heeft de gemeente een deel aan exploitatietekort gedekt; dat was de voorwaarde van Parteon. Die periode is inmiddels verstreken, dus de toekomst is spannend.’

Broedplaats voor ideeën

‘Een buurtcentrum is juist van deze tijd: die hoort er te zijn in een gemeenschap. Dat is de plek waar ideeën worden uitgedroefd en waar je activiteiten neer kunt zetten, zoals cursussen en kookclubs. Dat ga je niet in je achterkamer doen. Een buurthuis moet ook tegenwicht bieden aan de nadelige kant van social media. Om te weten wat iemand vindt, voelt en denkt, moet je elkaar ontmoeten. En dat kan dus op de 600 m2 die we hier hebben. Vaste huurders zijn een tienerinloop, een welzijnsstichting, een peuterspeelzaal en een muziekschool. Daarbij worden de ruimtes door bewoners en verenigingen gebruikt voor cursussen, exposities, bazaars en workshops. In de keuken hebben we acht gasfornuizen staan. Die worden onder meer met groot plezier gebruikt door een herenclub.’

Beheerder als spil

‘De huurders vinden het hier gastvrij en gastvriendelijk, zijn tevreden over de verzorging en de catering en vinden het betaalbaar. Dat wordt goed rondverteld. Alle 17.000 inwoners van Krommenie zijn in feite onze klanten. Steeds meer mensen weten ons te vinden: In de afgelopen vijf jaar is het bezoekersaantal bijna verdubbeld; wekelijks krijgen we zo’n 1.200 mensen over de vloer. De tent wordt draaiende gehouden door twaalf gastvrouwen en tientallen vrijwilligers, die vaak ook huurder zijn. De vrijwilligers zijn betrokken en werken met overtuiging. Hun inzet wordt in de wijk

Wijkonderneming

enorm gewaardeerd. De spil is Annie, de vaste en betaalde beheerder. Zo iemand moet je echt wel hebben. Annie springt bijvoorbeeld bij daar waar nodig, bijvoorbeeld als er gaten vallen in het dienstrooster van de vrijwilligers.'

Vergoedingen geschrapt

'Ik zeg niet dat het gemakkelijk is om een buurthuis te runnen. De kosten zijn momenteel hoger dan de inkomsten. Maar we geloven in het concept. We gaan dit redden, daarvan zijn we overtuigd. We willen meer activiteiten aantrekken en fondsen aanschrijven. Om de kosten te drukken, zijn de € 4,50 per uur aan vrijwilligersvergoeding geschrapt. We zoeken vooral naast vaste huurders of activiteiten voor meer continuïteit. Eenmalige verhuur is het probleem niet: dat loopt goed. Op ons verlanglijstje staat nog een opknapbeurt van het gebouw. Met een mooier ingericht pand kun je commerciëler zijn. Maar gelijke prijzen gaan we nooit vragen. We willen een buurthuis zijn en blijven en daar horen schappelijke prijzen bij.'

Tips

'Het is belangrijk dat bestuurders van een wijkonderneming (bij ons zijn dat er vijf) ook meewerkend vrijwilliger zijn. Je moet als bestuurder goed zien en weten wat er op de werkvloer speelt. Op die manier kun je beter op de zaken anticiperen.'

'Je hebt twee typen vrijwilligers die je allebei nodig hebt. De een wil een tent draaiende houden; die let op de inhoud en houdt de grote lijnen in het oog. De ander voert graag taken uit. Die maak je blij met het meehelpen aan een activiteit.'

